

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ;...

(Τι ἀπαντοῦν αἱ δεσποινίδες)

Π'
Ἡ ΡΙΖΑ ΠΟΥ ΣΠΙΕΙΤΑΙ (Κέρκυρα) γράφει:

«Ἀγαπητό μου «Μπουκέτο». Ἐπὶ τέλους ἀποφάσισα κ' ἐγώ, ὕστερα ἀπὸ πολλές ἀναβολές, ὀριστικά τώρα νὰ ἀπαντήσω εἰς τὴν τόσο ἐπιτυχή καὶ πρωτότυπη ἐρώτησί σου. Ἀπὸ τὸ λίγο χρονικὸ διάστημα πού σὲ διαβάζω (γιατὶ φέτος πού ἀλλάξα περιοδικό, ἐσένα προτίμησα ἀπ' ὅλα τ' ἄλλα περιοδικά, ἐκτὸς βέβαια ἀπὸ τὴν «Οικογένεια» πού ἀπὸ χρόνια παρακολουθῶ), μὲ ξεχωριστὸ ἐνδιαφέρον παρακολουθῶ, πρῶτα ἀπ' ὅλα τὴ σελίδα σου αὐτή, πού τὴ βρίσκω ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσα. Ἄν καὶ κάπως ἀργά, λέω ὁμῶς τὴ γνώμη μου γιὰ τὸν «Ἰδανικὸ Σύζυγο». Πρῶτα ἀπ' ὅλα θέλω ἐκεῖνος πού θὰ γίνῃ ὁ ἀχώριστος σύντροφος τῆς ζωῆς μου, νὰ μὴν παραδέχεται τίς σάπιες καὶ κούφιες ἰδέες τῆς κεφαλαιοκρατικῆς κοινωνίας εἰς τὴν ὅποιαν βασιλεύει ἡ ἀνισότης, ἡ ἀδικία κ. ἄ. παρόμοια. Μὲ ἄλλα λόγια νὰ εἶνε κομμουνιστὴς ἀληθινὸς καὶ νὰ ἀσπάζεται μετ' ἐξῆς καὶ θερμῶς, τὸν κομμουνισμὸ τοῦ ὁποίου κ' ἐγώ εἶμαι ὀπαδός. Διότι μόνον αὐτὸν ἡ γυναῖκα, ὑψώνεται εἰς τὸ σημεῖο πού πρέπει νὰ εἶνε καὶ δημιουργεῖται κοινωνία πού τ' ἀγαθὰ τῆς εἶνε γιὰ ὅλους. Γιατὶ μόνον σ' αὐτὸν θὰ βρεθῇ ὁ ἰδανικὸς σύζυγος καὶ ὄχι ὁ προικοθήρας. Εὐτυχισμένο δὲ γάμο θεωρῶ αὐτὸν πού ἐλαττήρια ἔχει τὴν ἀμοιβαία ἀγάπη καὶ ἐκτίμησι καὶ ὄχι τὸ ποσὸν τῆς προίκας. Ἴδου καὶ μιὰ στροφή χαρακτηριστικὴ γιὰ τὸν γάμο. «Τὰ πλούτη τὰ περιφρονῶ, θὲν ἀγαπῶ τὴν προίκα, γιατί εἶμαι Μπολσεβίκα»!

Ἡ δις «ΕΛΠΙΣ» (Ἀθήναι) γράφει:

«Κατ' ἐμὲ οὔτε ἡ ὠμορφιά, οὔτε ἡ μὀρφωσις, οὔτε τὰ πλούτη, ἀλλ' οὔτε κ' ἡ ἀγάπη, ἡ ὅποια εἶνε παροδική, δημιουργοῦν τὸν ἰδανικὸν σύζυγον. Ἡ ἀφοσίωσις καὶ ἡ θέλησις τῆς γυναίκος εἶνε ἱκανὰ νὰ καταστήσουν τὸν σύζυγον ἰδανικόν».

Ἡ δις Ζ. Κ. (Π. Φάληρον) μᾶς ἀπαντᾷ:

«Ὁ ἰδανικὸς σύζυγος, ὁ ὁποῖος θὰ μὲ κάμῃ εὐτυχισμένη δὲν θέλω νὰ μ' ἀγαπήσῃ μόνον σωματικῶς. Θέλω νὰ μ' ἀγαπήσῃ μετ' ὅλην τὴν καρδιά, νὰ εἶνε καλὸς καὶ γιὰ τὴν κοινωνία καὶ στὴν οἰκογένειά του. Νὰ ἔχη μισθὸ πού νὰ μᾶς ἐπαρκῇ νὰ ζοῦμε καλὰ καὶ νὰ εἶνε τακτικὸς. Τὸν θέλω ἐπίσης νὰ εἶνε ὠραῖος, ὑψηλός, εὐσωμὸς, μελαχροινός, μετ' μαύρα μάτια καὶ μαλλιά. Ἐνας τέτοιος γάμος θὰ μὲ κάμῃ εὐτυχισμένη, θὰ μὲ κάμῃ νὰ ξεχάσω τίς δυσάρεστες περιπέτειες τῆς ζωῆς».

Ἡ δις ΦΙΦΙΚΑ (Σύρος) μᾶς γράφει:

«Ἀκουσε, «Μπουκέτο» μου τὸ μικρὸ μου μυαλουδάκι τί σοῦ λέγει: Ἰδανικὸν σύζυγον θεωρῶ ἐκεῖνον πού ἀγαπῶ καὶ λατρεύω... Πρὸς τὸ παρὸν φαίνεται πῶς θὰ γίνῃ ἕνας ἀπὸ τοὺς ὀλίγους ἰδανικοὺς συζύγους... Τώρα τί θὰ μοῦ φανερῶσῃ μετὰ τὸν γάμο δὲν μπορῶ νὰ τὸ προεξοφλήσω, διότι ἕνας νέος καὶ μιὰ νέα, ὅταν ἀγαπιῶνται φροντίζουν ὅσο τὸν δυνατὸν νὰ φέρωνται πιὸ εὐγενικὰ ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον. Δὲν μὲ ἐνδιαφέρει ἂν εἶνε εὐμὀρφος ἢ ἀσχημὸς ὁ ἄνδρας. Μοῦ ἀρκεῖ νὰ ἀρέσῃ σὲ μένα, νὰ ἔχη μιὰ καλὴ κοινωνικὴ θέσι, νὰ μπορῇ νὰ ζῆσῃ ἀνέτως τὴν οἰκογένειά του καὶ νὰ ἔχη αὐτὰ τὰ τρία προσόντα, τὰ ὁποῖα ἔχω καὶ ἐγώ: νὰ εἶνε καλός, πομονετικὸς καὶ ὑποχωρητικὸς. Ὅταν ἔχη αὐτὰ τὰ τρία προσόντα, τότε ἀσφαλῶς θὰ ἀ-

ποτελέσουμε μιὰ εὐτυχισμένη καὶ ζηλευμένη οἰκογένεια».

«ΔΥΟ ΑΓΝΕΣ ΚΑΡΔΙΕΣ» (Λευκωσία - Κύπρου) γράφουν:

«Καθισμένες καὶ ἡ δυὸ στὸ χειμωνιάτικο σαλονάκι μας σὲ διαβάζομεν, ὠμορφὸ μας «Μπουκέτο» πού ἀποπνέεις ἕνα γλυκύτατο ἄρωμα, συμπαθείας καὶ ἐνδιαφέροντος. Ἀνάμεσα στὰ τόσα διαλεκτὰ σου διηγήματα, εἶδαμε καὶ τὸ σπουδαῖο σου ἐρώτημα «ποιὸς εἶνε ὁ ἰδανικὸς σύζυγος» καὶ ποιὸς ὁ εὐτυχισμένος γάμος». Σοῦ ἀπαντοῦμεν λοιπὸν καὶ μεῖς, δυὸ Κυπριοπούλες ἀδελφές ἀπὸ πολὺν καλὴν οἰκογένεια καὶ αὐστηρὰ ἀνατεθραμμένες καὶ σοῦ λέγομεν τὰ ὄνειρά μας.

Πόσον εὐτυχισμένες, ἀλήθεια θάμαστε, ἂν στὸν δρόμο τῆς ζωῆς μας συναντούσαμεν δυὸ καλὰ καὶ γερά παλληκάρια μετ' ἀσπαστικὸ πρόσωπο μ' ὠμορφιά ψυχῆς, εὐγενικὰ καὶ λεπτὰ αἰσθήματα. Συνοδευόμενα ὅλ' αὐτὰ μετ' ἀσπαστικὴν καὶ ἀμοιβαίαν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν, χωρὶς συμφέρον καὶ ὑπολογισμοὺς, νὰ ἡ πραγματικὴ εὐτυχία τῆς ζωῆς, πού τόσο σήμερον παραγνωρίζεται μπροστὰ στὸ ποταπὸ συμφέρον. Μᾶς συνεκίνησε βαθειὰ ἡ ἀπάντησις τῶν δυὸ ἐξαδέλφων Βεδάντα — Ἰνδρα (Ἀθήναι) πού τὸσον ὠραῖα νοιώθουν τὴν ζωὴν! Ἀλλά, δυστυχῶς, τέτοια αἰσθήματα εἶνε δυσεύρετα στὴν σημερινὴν κοινωνίαν πού τὸ χρῶμα παίζει τὸ σπουδαιότερον ρόλον στὴν ζωὴ. Πάντως στοὺς δυὸ ἀγαπημένους ἐξαδέλφους πρέπει ἕνα μεγάλο «εὐγε».

Ἡ «ΑΠΟΚΛΗΡΗ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ» (Ἰθάκη) ἀπαντᾷ:

«Ἰδανικὸς σύζυγος, κατὰ τὴν γνώμη μου, εἶνε ἕνας ἄνδρας ἀπὸ 28 — 32 χρόνων, μετρίου ἀναστήματος, μετ' ἀσπαστικὴν εὐγενικὴν καὶ σταθερὴν, μετ' εὐγενικὰ αἰσθήματα, μετ' κοινωνικὴν μὀρφωσιν, πού νὰ ἔχη γνωρίσει τὴν γυναῖκα κυλὰ καὶ νὰ εἶνε σὲ θέσι νὰ καταλάβῃ τὸν χαρακτήρα τῆς. Ἡ μόνη τῆς χαρὰ θὰ εἶνε, ὅταν θὰ μπορῇ νὰ τὴν νοιώθῃ, νὰ τὴν ἀγαπᾷ, νὰ τὴν σέβεται, τὴ στιγμὴ πού θὰ θυσιάσῃ κ' ἐκεῖνη τὰ πάντα γιὰ τὴν ἐκτίμησίν του, γιὰ τὴν ἀγάπην του. Τὰ πλούτη δὲν ἐνδιαφέρουν, ἀρκεῖ ἕνα μικρὸ σπιτάκι νοικοκυρεμένο. Ἐπίσης ὁ σύζυγος νὰ εἶνε τίμιος λογικὸς καὶ ἐργατικὸς. Αὐτὰ φαντάζομαι εἶνε ἀρκετὰ γιὰ νὰ καταστήσουν ἕνα γάμο εὐτυχῆ. Εἶνε ὁμῶς δυνατὸν νὰ ἐκπληρωθοῦν ὅλα αὐτὰ τὰ ὄνειρα; Ἴδου τὸ ἐρώτημα!»

Ἡ δις ΡΟΗ (Ἰωάννινα) μᾶς γράφει:

«Λατρευτὸ μου «Μπουκέτο». Πόσες φορές ἡ φίλες μου δὲν με ρώτησαν πῶς τὸν θέλω τὸν μέλλοντα σύζυγόν μου! Μὰ ἐγὼ ἀπέφευγα γιὰ νὰ ἀπαντήσω. Κ' ἐκεῖνες ἀπὸ διάκρισιν δὲν ζητοῦσαν νὰ ἀνοίξω τὴν κλεισμένην πόρτα τῆς καρδιάς μου. Σὲ σένα, λατρευτὸ μου «Μπουκέτο» θὰ τὴν ἀνοίξω. Τὸν σύζυγόν μου δὲν τὸν θέλω πολὺ ὠμορφὸ γιατί φοβᾶμαι. Τὸ σπιτάκι μας τὸ θέλω νὰ εἶνε ἀνάμεσα ἀπὸ δένδρα. Τὸν σύζυγό μου τὸν θέλω νὰ με κυτᾷ μετ' ἀφοσίωσι. Τὰ ξενύχτια καὶ τὰ γλέντια δὲν μοῦ ἀρέσουν. Καὶ θὰ εἶμεθα ἀπείρως εὐτυχεῖς ὅταν ἕνα ξανθὸ ἀγγελόβδι γεννηθῇ καὶ συμπληρώσῃ τὴν εὐτυχία μᾶς. ὦ, ἂν βρῶ τέτοιον σύζυγο πόσον θὰ τὸν ἀγαπήσω!...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ἄλλαι ἀπαντήσεις